

ANALELE UNIVERSITĂȚII DIN CRAIOVA
SERIA ȘTIINȚE FILOLOGICE
LITERATURA ROMÂNĂ, UNIVERSALĂ ȘI COMPARATĂ
ANUL XXIX-XXX, NR. 1-2, 2007-2008

REZUMATE

Literatura română

MARIAN VICTOR BUCIU: **Fragmente din *Panorama prozei românești în secolul XX (I)*.**

Le fragment fait partie du deuxième volume, concernant la prose, de la *Panorama de la littérature roumaine dans XX-e siècle*. Le premier volume, sur la poésie, paru en 2003, a été: *Panorama literaturii române în secolul XX. Vol. I. Poezia*, Ed. Scrisul Românesc, Craiova. La lecture textuelle et contextuelle, critique et historique, cherche une perspective esthétique, structurelle et axiologique sur la prose de trois écrivains moins importants mais différents. Ils illustrent la prose poétique (Ionel Teodoreanu), idéologique et spiritualiste (Gala Galaction), reportage, presque non-fictionnelle (Carol Ardeleanu).

MARIAN VICTOR BUCIU: **Fragmente din *Panorama prozei românești în secolul XX (II)*.**

Le fragment fait partie du deuxième volume, concernant la prose, de la *Panorama de la littérature roumaine dans XX-e siècle*. Le premier volume, sur la poésie, paru en 2003, a été: *Panorama literaturii române în secolul XX. Vol. I. Poezia*, Ed. Scrisul Românesc, Craiova. La lecture textuelle et contextuelle, critique et historique, cherche une perspective esthétique, structurelle et axiologique sur la prose de ces trois écrivains. La psychologie de l'amour (Ury Benador, Virgiliu Monda), l'expérience moderne et avant-gardiste (H. Bonciu) sont les thèmes et les méthodes narratives suivies dans la partie la plus remarquable de l'œuvre de ces prosateurs.

ION BUZERA: **Mircea Horia Simionescu: „Hiperliteratura“ ca metodă de lucru**

L'étude se propose d'évaluer l'activité du prosateur postmoderne Mircea Horia Simionescu dont l'œuvre a une double signification pour la littérature roumaine contemporaine: anticiper le postmodernisme épique et le valoriser intensément. On a identifié trois modèles textuels dominants chez Mircea Horia Simionescu: la postlittérature, la métafiction et le journal intime. On a aussi essayé de relever les éléments communs avec les deux autres membres de l'École de Targoviste, Costache Olareanu et Radu Petrescu.

ILONA DUȚĂ: ***Loc psihic: probarea silogistică a identității la Marta Petreu***

La crise d'identité de Marta Petreu se manifeste selon un modèle syllogistique, comme le raisonnement sur l'identité incapable de servir de médiateur.

CĂTĂLIN GHIȚĂ: **Mihai Eminescu: evoluția vizionarismului mitic**

My study focuses on the analysis of the relationship between Mihai Eminescu's visionary poetry and myth. It is my critical conviction that Eminescu's myths resist any attempt at systematization, and that the only relevant approach to this theme should concern itself with the presentation of various myths in their proper textual context. Therefore, a diachronic exegesis of Eminescu's visionary poems becomes a must.

XENIA KARO-NEGREA: **Cazul „Florin Mugur“**

En cet article on analyse un type d'attitude parmi les autres que les écrivains roumains ont eu durant le communisme. Ce qu'on a nommé „le cas Florin Mugur“ signifie ce qu'on appelle *résistance passive* et cet écrivain a quelque chose de Vasili Grossman et David Rousset. Florin Mugur a débuté en plein réalisme socialiste et, après quelques années, il a eu la révélation. En commençant de ce moment, il a écrit une littérature de la culpabilité et de la tendance de la reconstruction du moi blessé. Ses livres sont tous des transcriptions d'une contemplation de l'être réduit de moitié.

Literaturi străine

MARTA ALBU: **Scriitură și intertextualitate: La Bruyère și Montaigne**

La présente étude se propose de présenter quelques éléments d'intertextualité dans l'oeuvre de La Bruyère. *Les Caractères* se situent au milieu des interférences textuelles. Pour une réécriture du „caractère“, il a pour modèle l'exemple de Théophraste qui figure en même temps comme pré-texte et prétexte, annonçant et préparant le livre futur. Certaines remarques sont tirées de Molière, Montaigne, Descartes, Pascal, et l'exemple de La Rochefoucauld est primordial.

NICOLETA CĂLINA: **Appunti su un genere letterario marginale in Italia**

Lucrarea de față prezintă o scrută trecere în revistă a autorilor scriiturii imaginarului italian, începând de la Verga și Pirandello, până la Italo Calvino și Luigi Malerba.

GEO CONSTANTINESCU: **La mujer y la naturaleza en la obra de Federico Garcia Lorca**

Femeia și natura constituie două metafore cheie în opera poetică și teatrală a lui Federico García Lorca. Ambele reprezintă ideea miracolelor armoniei cosmice și ale fecundității. Scriitorul își construiește universul ficțional având în vedere aceste minuni, care-i servesc drept model moral și estetic. Deși, indiscutabil, e recunoscut ca încadrat curentului ultraist al Generației de la 1927, el păstrează cel mai bine, în expresia-i inegalabilă, atât poetică cât și teatrală, valorile tradiției clasice. Prin aceasta se explică persistența inalterabilă în memoria cititorilor de pretutindeni, de la începuturile creației sale, până astăzi.

GABRIELA DUMBRAVĂ: **Sisyphus Revived: William Styron's Absurd Hero**

Lucrarea punctează coordonatele majore ale viziunii lui William Styron asupra societății americane contemporane, urmărind sursa acestora în mitul lui Sisif reconsiderat din perspectiva lui Camus. În lumina concepției camusiene conform căreia omul poate fi creator de valori în măsura în care își asumă conflictul fundamental dintre propriile nevoi și mediul în care trăiește, Styron își populează lumea cu personaje care, fără a – și nega trecutul, renunță la contemplare și își afirmă umanitatea prin răzvrătire. Asumându – și prezentul, aceste personaje devin simboluri ale omului modern, care redefinește conceptul de eroism în virtutea a ceea ce criticii au numit *disperarea creativă* în proza lui Styron. De aici, cele două coordonate care circumscriu existența individului în viziunea scriitorului, și anume: pe de o parte, conștiința că face parte din sistem și, pe de alta, asumarea absurdității acestuia din urmă și a propriei lupte ca surse de semnificație.

GABRIELA GHEORGHISOR: **Lumina și tenebrele – teme și simboluri în imaginarul oniric ionescian**

L'article analyse l'imaginaire onirique d'Eugène Ionesco, dont les plus récurrents thèmes et symboles sont la lumière et les ténèbres. La grille d'interprétation est représentée, essentiellement, par la psychologie analytique de Carl Gustav Jung. La problématique de la lumière s'attache au symbolisme ascensionnel du ciel et du Paradis, illustré aussi par l'image du jardin ou celle du vol. Les ténèbres s'associent au thème de l'angoisse devant la mort, au mythe biblique de la chute, de la destruction de l'unité originare. Les images oniriques de la stérilité, de l'affaissement, des murs, les éléments (la terre, le feu, l'eau), symboles, ici, de la désagrégation, *l'ombre* (symbole des forces obscures de l'inconscient ou archétype de *l'Inconnu dangereux*), le labyrinthe donnent expression à ce mythe.

CĂTĂLIN GHIȚĂ: **The Old Case for Blake's Madness**

Studiul de față își propune o trecere în revistă, în diacronie, a opiniilor pro și, mai ales, contra ideii că William Blake a suferit de o stranie afecțiune mintală, care avea sa-și pună pecetea în egală măsură pe opera sa și pe stilul său de viață. În final, după cum nu oțitem să subliniem, nici un cercetător nu are suficiente probe pentru a demonstra, fără puțință de tăgadă, că viziunile artistului englez au fost informate de agenți supranaturali, că acestea au fost nutrite de o formă proprie de nebunie sau că, pur și simplu, ele s-au născut în imaginație.

ANDREEA ILIESCU: **Huasipungo, la tragedia del Indio Ecuatoriano**

Prozatorul ecuadorian Jorge Icaza își datorează faima internațională primului său roman, intitulat *Huasipungo*, o șocantă frescă a atrocităților îndurate de populația indigenă a anilor '30, din partea fermierilor exploatori. Scriitura lui Icaza impresionează prin naturalismul scenelor descrise, prin virulența detaliilor și prin intensitatea emoțională a limbajului. Romanul se constituie într-un strigăt de ajutor, menit să revele drama existențială a personajului său colectiv, a indienilor din Ecuador. *Huasipungo* denunță, într-o manieră artistică, procesul de abrutizare a indienilor, cărora le erau negate drepturile naturale, ajungând să reprezinte doar o forță de muncă gratuită pentru fermieri. Din paginile romanului, răzbate nevoia imperioasă de a pune capăt umilințelor și suferinței inumane, prin răzvrătirea colectivă a indienilor, care își reclamă drepturile.

MIHAELA LUPȘA: **Criticism about William Faulkner**

It is difficult for the critic to determine whether William Faulkner is a postmodern novelist. Malcom Bradbury insists that the measure of Faulkner's achievement lies precisely in the extent to which it stands apart from definitions of regionalism and universality, modernism and postmodernism. Richard Moreland points out: "Faulkner's work is usually considered modernist and correspondingly critical in its relationship to the social contexts in which Faulkner wrote".

CAMELIA MANOLESCU: **La naissance d'un livre: *Salammbô* de Gustave Flaubert**

Urmând mișcarea memoriei afective, Flaubert trece de la povestirea evenimentelor prezente la faptele trecutului istoric. Romanul se creează sub ochii cititorului avid de a cunoaște, de a înțelege sensul unui roșu ce guvernează paginile sale. Folosind metoda chirurgului care taie și re-face, autorul-observator imparțial, martor al ferocității orientale, înregistrează albastrul cerului ce arde, soarele care ucide ființa, dar și personaje și acțiuni unite sub aceeași simbolistică. Flaubert povestește ceea ce vede, amestecând realismul brutal cu evocările homerice.

ANCA MARINESCU: **Scena literară a Germaniei de Est după căderea zidului Berlinului**

Mit dem Zusammenbruch des Staates wurde auch die so genannte DDR-Literatur erschüttert. Verschwunden ist sie allerdings nicht. Eine Fortsetzung erlebt jene Literatur, die zu DDR-Zeiten nicht an die staatlichen Vorgaben angepasst war. Mit zunehmendem Abstand wird das Ostdeutschland immer skurriler, was auch in der ostdeutschen Literatur der neunziger Jahre beobachtet werden kann. Es handelt sich um Autoren wie Thomas Brussig, Jens Sparschuh, Kerstin Hensel und Katja Lange-Müller, deren Texte uns erlauben, die Tendenz zu einem humoristischen Erzählen von der DDR näher zu betrachten. Dieser Beitrag stellt diese literarischen Erscheinungsformen des Komischen vor, um sich kritisch mit ihnen auseinander zu setzen. Die These lautet: Eine humoristische Darstellung von Gegenwart und Vergangenheit mag unmittelbar entlastend wirken, die literarische Qualität dieses Humors ist jedoch im Einzelfall fragwürdig.

VICTOR OLARU: **Literature and Movies: The Frankenstein Films**

Este un fapt în general acceptat de scriitori și producătorii de filme că adaptarea de scenarii după opere literare este o chestiune dificilă, în sensul în care peliculele realizate astfel sunt de cele mai multe ori departe de textul original. Un excelent exemplu este și modul în care romanul *Frankenstein* de Mary Shelley a înregistrat această spinoasă tranziție din pagina scrisă pe ecranul cinematografulor sau al televizoarelor. Autorul acestui studiu își propune să înregistreze și să analizeze modul în care s-a făcut acest lucru până acum, precizând încă de la bun început că nici măcar o singură versiune nu a reușit să urmeze în mod corect subiectul și să surprindă spiritul originalului. O explicație plauzibilă este aceea că la data apariției romanului (1817) autoarea nu s-a gândit la ulterioarele ecranizări apărute la Hollywood sau la alte case de filme. Așadar, cartea, așa cum a fost scrisă ea la timpul respectiv nu poate fi ecranizată în mod satisfăcător, fiecare cititor, în urma lecturii, putând veni cu noi idei și imagini. Mary Shelley a lăsat multe lucruri nespuse, iar scenariștii și producătorii de film au urmărit să umple aceste goluri, elementul important fiind, de fapt, tipul de morală pe care Frankenstein ni-l oferă. Autorul prezintă în ordine cronologică și comentează ecranizările

inspirate de opera scriitoarei și consideră foarte utilă adăugarea unui apendice cu toate aceste ecranizări, fiecare dintre acestea oferind date despre actori și regizori, precum și un succint rezumat și comentariu asupra calității artistice a ecranizării.

CARMEN PETCU: **Imaginea camusiană a demnității tragice. Fericirea de a fi nefericit**

L'oeuvre de Camus se fait l'instrument d'une réflexion philosophique en témoignant des interrogations de l'auteur sur le sens du monde et la responsabilité de l'homme. La littérature philosophique de Camus est un hymne stoïque de la vie incitant à la résignation sensée. Pour Camus le bonheur est un idéal qui se déroule sous le signe du passé et de l'avenir et la souffrance signifie le bonheur de vivre. Il analyse le bien par rapport au mal et le bonheur a du sens lorsqu'on est malheureux.

CARMEN POPA: **Emilio Prados și idealurile generației de la '27**

Emilio Prados belonged to the generation of 1927, of which he was an outstanding representative. The dominant themes of his poetic creation are the worshipping of nature and the unshaken belief in the perfection of the human body.

IAROSLAVA RIZEA: **Arhetipuri și credințe vechi în povestirea *Vii* de N. V. Gogol**

Notre article traite des archétypes et de vieilles croyances dans le récit *Vii* de N.V.Gogol. La morale chrétienne constitue le thème principal du récit, auquel s'ajoute la vérité suivante: si l'homme est un étranger pour Dieu, alors il est en proie à Satan. Les archétypes qu'on retrouve dans ce récit sont: l'opposition entre l'élément chrétien (le savant) et payen (la sorcière), la séduction du jeune homme par la femme expérimentée et de la jeune fille par le jeune homme, la femme-tabou et la vengeance pour avoir transgressé une interdiction, la transformation de la vieille femme en jeune fille, l'état de l'âme après la mort, le sacrifice de l'orphelin, offrande apportée par la société aux dieux.

Recenzii

MARIA BÎRNAZ: **Vasile Voiculescu: Ultimele sonete ale lui Shakespeare. Paul Miclău: Semence de sens**

SORIN CAZACU: **Victorian Writers**, vol. I